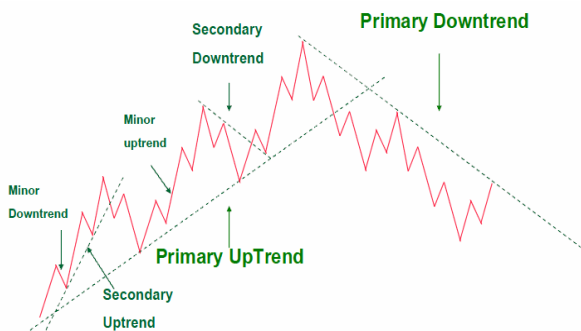

TRADING CONCEPT ตอน ลงทุนให้ได้เปรียบ (2)

สวัสดีครับท่านนักลงทุน ฉบับนี้เรามาดูกันต่อครับว่าจะเอาหลักการของโมเมนตัม มาช่วยในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างไรบ้าง เพื่อเพิ่มโอกาสประสบความสำเร็จในการลงทุนให้สูงขึ้นอีก

ก่อนอื่นขอทำความเข้าใจถึงความเชื่อหนึ่งของการวิเคราะห์เทคนิคคือ ทฤษฎีดาว (เคยกล่าวไว้อย่างละเอียดใน **Technical Magic** ฉบับที่ 12) ที่เปรียบเทียบราคาหุ้นไว้เหมือนกับเกลียวคลื่น คือ แม้อาจะเคลื่อนไหวในแนวโน้มขาขึ้น แต่ราคาก็ไม่ได้ขึ้นอย่างเดียว หากแต่จะเคลื่อนไหวขึ้นลงเป็นเหมือนกับลูกคลื่นย่อยอีกที ซ้อนอยู่ข้างในอีกที หรือในทางกลับกัน เมื่อมองลูกคลื่นย่อยโดยรวมแล้ว ก็จะเห็นเป็นคลื่นใหญ่ ดังรูป

โมเมนตัม 2 มิติ (Dual Time Frame: DTF)

จากที่ฉบับที่แล้ว เราได้พูดถึงการตีความ Momentum Indicator ว่าใช้บอก Rate-of-change ของราคา หรือแรงเหวี่ยงของราคากันไปแล้ว

คราวนี้ **Robert C. Miner** หรือ **Bob** ได้แนะนำเพิ่มว่าการที่เราจะเข้าไปลงทุน เพื่อให้ได้ช่วงจังหวะที่ได้เปรียบนั้น ควรใช้ Momentum Indicator ใน 2 มิติหรือ 2 Time Frame ประกอบกัน

1. Larger Time Frame

ถ้าปกติดูกราฟ Day ตัวของ Larger Time Frame ก็แนะนำให้ใช้ Week มาคู่กันเป็นต้น แต่หากใครเล่นสั้นกว่านั้น ก็อาจใช้ คู่ 60 นาที กับ 15 นาที ก็ได้ครับ

อย่างไรก็ดี เราไม่ได้ใช้ Momentum Indicator ในระดับเวลาใหญ่นี้ เป็นตัวบอกสัญญาณให้เทรดนะครับ แต่จะใช้เป็นตัวบอกทิศทางของแนวโน้ม เพื่อ **เตือนไม่ให้ลงทุนสวนทางกับทิศทางของเทรนด์ใหญ่** แต่เราจะลงทุนในทิศทางเดียวกับเทรนด์ใหญ่หรือไม่นั้น ต้องไปดูตัวอื่นประกอบต่ออีกที

2. Smaller Time Frame

สำหรับในระดับเวลาย่อยนี้ เราจะใช้เป็นตัวบอกจุดเปลี่ยนหรือกลับตัวของแรงเหวี่ยงที่จะเริ่มไปในทิศทางเดียวกับของระดับเวลาใหญ่ (Momentum Indicator เกิดทำ Reversal) บอกให้รู้ว่าลูกคลื่นย่อยที่เคยเหวี่ยงสวนกับแนวโน้มใหญ่ตอนนี้กำลังเหวี่ยงกลับมาอยู่ฝั่งเดียวกับแนวโน้มใหญ่แล้ว จึงเตรียมหาจังหวะเข้าไปลงทุนได้

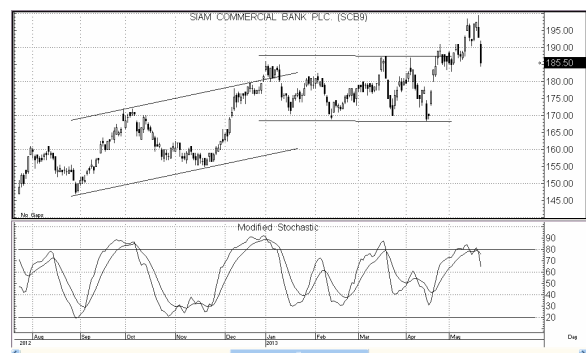
ยกตัวอย่าง เพื่อให้เห็นภาพครับ สมมติว่าเราใช้ Stochastic เป็น Momentum Indicator และกราฟที่เราใช้คือ Day กับ Week - หากภาพ Week เป็น Bullish คือ %K มากกว่า %D บอกให้เรา

รู้ว่า หากจะลงทุนควรลงทุนในทิศทางขาขึ้นเท่านั้น - หากภาพ Day เป็นเกิด Bullish Reversal คือ %K เพิ่งตัด %D จากข้างล่าง ขึ้นข้างบน แสดงว่าลูกคลื่นย่อยที่เหวี่ยงลงด้านล่างน่าจะจบแล้ว และเตรียมวิ่งไปในทิศทางเดียวกับคลื่นใหญ่ บอกให้เราเห็นว่า ควรเตรียมเข้าไปลงทุนได้

ใช้เครื่องมืออะไรดี

แม้เครื่องมือ Momentum Indicator จะมีหลายตัว วิธีการคำนวณต่างกัน แต่อยู่ภายใต้แนวคิดของการวัด Rate-of-change ของราคาเหมือนกัน ดังนั้นส่วนใหญ่จะให้ผลคล้ายกัน ไม่ต่างกันมาก นักลงทุนจึงสามารถเลือกใช้ตัวที่ถนัดได้เลยครับ แต่จะให้ดี ควรเลือกตัวที่มีแนว Overbought และ Oversold ครับ

เมื่อเลือกได้แล้ว ก่อนใช้ก็ให้ตั้ง Parameter โดยเน้นให้ค่า Indicator วิ่งไปมาระหว่างทั้ง 2 โซนนั้น (OB และ OS) เพื่อใช้โซนเป็นตัวเตือนว่าใกล้เวลาที่แรงเหวี่ยงจะกลับตัว

เพิ่มเติม : กรณีที่ Time Frame ใหญ่เป็น Bullish (เทรนด์ขาขึ้น) แต่อยู่ในเขต OB แม้ Time Frame เล็กจะทำ Bullish Reversal (เตรียมเข้าเทรด) ก็ให้หลีกเลี่ยง เพราะแม้คลื่นลูกเล็กกำลังจะเหวี่ยงขึ้น แต่คลื่นลูกใหญ่เหวี่ยงขึ้นไปมากแล้ว และมีโอกาสที่ กำลังจะเหวี่ยงลงครับ •

รอบรั้ว ลงทุน ตอน สินค้าในตลาดหลักทรัพย์

ฉบับนี้ มาถึงสินค้าตัวสุดท้ายในตลาดหลักทรัพย์ที่ผมอยากนำเสนอ และที่สำคัญคิดว่าอาจจะเหมาะกับช่วงเวลาแบบนี้ สินค้าตัวนี้อาจจะเป็นที่นิยมของนักเก็งกำไรมากกว่านักลงทุน เนื่องจากคนที่ซื้อนั้น **ไม่ได้เป็นเจ้าของบริษัท ไม่ได้ร่วมออกเสียงบริหาร หรือไม่ได้แม้แต่รับเงินปันผล !!!**

แต่ผลตอบแทนที่ได้ขึ้นกับการขึ้นลงของราคาของหลักทรัพย์อ้างอิง ซึ่งคล้ายกับวอแรนต์ ที่เราเคยคุยกันไปก่อนหน้านี้ เพียงแต่ตอนจบนั้น วอแรนต์จะถูกลบไปใช้ซื้อหุ้นสามัญเพื่อให้ผู้ถือไปเป็นเจ้าของหุ้นแม่ (เช่น วอแรนต์มีสิทธิซื้อหุ้น **A** ในราคา 10 บาท ก็นำเงิน 10 บาท+วอแรนต์ ไปแลกซื้อหุ้น **A** มาเป็นเจ้าของ ส่วนจะขายเมื่อไหร่ค่อยว่ากันอีกที) แต่สินค้านี้ คิดตัวเลขหักลบและชำระเงินส่วนต่างกันที่เป็นกำไรเท่านั้น (เช่น หากตอนนั้น หุ้น **A** ราคา 12 บาท คนที่ถือสินค้านี้ ก็รับเงินส่วนต่างไป 2 บาทแต่ไม่มีการซื้อขายหุ้น **A**, หากตอนจบหุ้น **A** ราคา 8 บาท สินค้านี้ก็กลายเป็นเศษกระดาษ ลักษณะเดียวกับวอแรนต์)

ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant : DW)

สินค้านี้ จะมีกำหนดรายละเอียด เช่น ราคาใช้สิทธิ วันหมดอายุ สัดส่วนการใช้สิทธิ เช่นเดียวกับวอแรนต์ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่ม Call ราคาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ จะหมายถึงสิทธิในการซื้อ เช่น **ADVA01C** : จุดหลักๆ ที่ต้องสังเกตคือ

ADVA บอกถึงว่าอ้างอิงกับราคาหุ้นตัวไหน

C บอกถึงชนิดว่าเป็นสิทธิซื้อ

กลุ่มนี้เมื่อซื้อแล้ว กำไร = ราคาหุ้นอ้างอิง - ราคาใช้สิทธิซื้อ ดังนั้นราคาหุ้นอ้างอิงยิ่งขึ้น ยิ่งกำไรมาก แต่หากราคาหุ้นอ้างอิงลงต่ำกว่าราคาใช้สิทธิซื้อ **DW** ก็จะกลายเป็นเศษกระดาษ

2. กลุ่ม Put ราคาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ จะหมายถึงสิทธิในการขาย เช่น **BTS13PA** : จุดหลักๆ ที่ต้องสังเกตคือ

BTS บอกถึงว่าอ้างอิงกับราคาหุ้นตัวไหน

P บอกถึงชนิดว่าเป็นสิทธิขาย

กลุ่มนี้เมื่อซื้อแล้ว กำไร = ราคาใช้สิทธิขาย - ราคาหุ้นอ้างอิง ดังนั้นราคาหุ้นอ้างอิงยิ่งลง ยิ่งกำไรมาก แต่หากราคาหุ้นอ้างอิงขึ้นสูงกว่าราคาใช้สิทธิซื้อ **DW** ก็จะกลายเป็นเศษกระดาษ

ข้อดีของ DW

1. สร้างกำไรได้ทั้งขาขึ้นและขาลง

จะเห็นว่าสินค้าชนิดนี้มี 2 กลุ่ม ซึ่งให้ผลตอบแทนที่สวนทางกัน ดังนั้น ไม่ว่าราคาหุ้นจะเป็นขาขึ้นหรือขาลง ก็จะมีทางเลือกหนึ่งเสมอที่สร้างผลกำไรให้กับนักลงทุน

2. มีอัตราทด (Leverage)

คล้ายกับวอแรนต์ คือผลตอบแทนแกว่งไปตามหุ้นที่อ้างอิง แต่แกว่งแรงกว่ามาก จึงมีโอกาสสร้างผลตอบแทนได้มาก

3. มีให้เลือกมาก

ปัจจุบัน **DW** ที่ซื้อขายกันอยู่ ครอบคลุมหุ้นอ้างอิงกว่า 50 ตัว และแต่ละตัวก็มีระดับราคาใช้สิทธิหลายระดับให้เลือก ดังนั้น นักลงทุนจึงมีทางเลือกที่หลากหลายมาก

หากพูดถึงแต่ข้อดีก็คงจะฟังดูรื่นหู แต่ผมต้องเล่าความจริงอีกด้านด้วย คือ **หากนักลงทุนเลือกกลุ่มผิด** เช่น ตอนหุ้นลงเลือกกลุ่ม Call และ ตอนหุ้นขึ้นเลือกกลุ่ม Put นักลงทุนก็อาจขาดทุนทั้งขาขึ้นและขาลงได้ และแน่นอนว่าการขาดทุนนั้นจะมีขนาดใหญ่กว่าการปรับตัวของราคาหุ้นอ้างอิงด้วยเพราะผลจากอัตราทด ดังนั้นการลงทุนใน **DW** จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าในตลาดหลักทรัพย์ที่กล่าวมาหลายฉบับเป็นเพียงข้อมูลคร่าวๆ นักลงทุนสามารถดูเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ครับ •

คำคมเขียนหุ้น

โรเบิร์ต ไมเนอร์ (Robert C. Miner)

“อินดิเคเตอร์ที่ดี ต้องเคลื่อนที่ไปตามแนวโน้มของราคา (ไม่ผันผวนตามการแกว่งของราคา) และบอกได้ไวพอเมื่อแนวโน้มราคามีการกลับตัว”

“A good indicator with the right lookback period will usually trend in the direction of price and reverse within a very few bars of the price reversal.”